

Sygn. akt III KK 280/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Włostowska

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.)

w sprawie **B. G.**

skazanej z art. 61 § 1 k.k.s. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 21 sierpnia 2012 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanej

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 12 września 2011 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

UZASADNIENIE

B. G. została oskarżona o to, że:

I. w okresie 01.01.2006 - 31.12.2009 r. w Ł., nierzetelnie prowadziła księgi podatkowe w zakresie podatku od towarów i usług, nie ewidencjonując w nich sprzedaży w kwocie 746 592,88 zł., tj. o przestępstwo skarbowe z art. 61 § 1 k.k.s.,

II. w okresie 25.11.2006 - 5.08.2010 r. w Ł., uchylając się od opodatkowania nie składała deklaracji VAT-7 za miesiące październik 2006 - styczeń 2009 r., przez co naraziła Skarb Państwa na uszczuplenie w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 90 834 zł., tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 k.k.s.,

III. w okresie 12.10.2006 - 1.02.2009 r. w Ł., nie prowadziła ewidencji sprzedaży za pomocą kasy rejestrującej, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 60 § 1 k.k.s.

Sąd Rejonowy wyrokiem nakazowym z dnia 12 września 2011 r., uznał B. G. za winną dokonania zarzucanych jej czynów opisanych w pkt I, II i III aktu oskarżenia i:

-za czyn opisany w pkt I skazał ją na podstawie art. 61 § 1 k.k.s. na karę grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł,

-za czyn opisany w pkt II skazał ją na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł,

-za czyn opisany w pkt III skazał ją na podstawie art. 61 § 1 k.k.s. na karę grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.

Na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. sąd orzekł wobec oskarżonej karę łączną grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.

Sąd zwolnił oskarżoną od uiszczenia kosztów sądowych, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 5 listopada 2011 r., tj. wraz z upływem terminu do złożenia sprzeciwu.

Od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 12 września 2011 r., kasację wywiódł Prokurator Generalny.

Na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok, na korzyść skazanej B. G., w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej.

Na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego - art. 39 § 1 k.k.s., polegające na orzeczeniu wobec skazanej kary łącznej grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki w kwocie 50 zł, to jest w wymiarze wyższym od sumy podlegających łączeniu kar jednostkowych grzywny, orzeczonych za poszczególne przestępstwa skarbowe, wynoszącej 50 stawek dziennych i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Przepis art. 39 § 1 k.k.s. stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa skarbowe do sumy tych kar.

W tej sprawie Sąd połączył orzeczone wobec skazanej kary grzywny w wymiarze: 10 stawek dziennych po 50 zł jedna stawka, 30 stawek dziennych po 50 zł jedna stawka i 10 stawek dziennych po 50 zł jedna stawka.

Suma kar jednostkowych grzywny wynosi zatem 50 stawek dziennych, a tymczasem Sąd Rejonowy z oczywistą obrazą art. 39 § 1 k.k.s. orzekł wobec skazanej karę łączną 70 stawek dziennych.

Wymierzenie przez Sąd Rejonowy skazanej B. G. kary łącznej w wymiarze wyższym od sumy kar jednostkowych podlegających łączeniu stanowi uchybienie mające niewątpliwie rażący charakter i oczywisty wpływ na treść orzeczenia.

Na marginesie zauważyć również należy, że sąd nieprawidłowo wskazał podstawę wymiaru kary za czyn przypisany skazanej w pkt III wyroku. Uznając bowiem B. G. za winną popełnienia czynu (opisanego w pkt III aktu oskarżenia), zakwalifikowanego jako przestępstwo skarbowe z art. 60 § 1 k.k.s., sąd wskazał jako podstawę wymiaru kary za ten czyn przepis art. 61 § 1 k.k.s.

Nieprawidłowość ta nie miała istotnego wpływu na treść orzeczenia.

W obydwu wyżej wymienionych przepisach Kodeksu karnego skarbowego przewidziana jest taka sama sankcja - kara grzywny do 240 stawek dziennych.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.